

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

R.L. Trijber, ενεργών υπό την εμπορική ονομασία Amstelboats (C-340/14), J. Harmsen (C-341/14)

κατά

College van burgemeester en wethouders van Amsterdam, Burgemeester van Amsterdam

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, έχει την έννοια ότι, υπό την επιφύλαξη των ελέγχων τους οποίους πρέπει να διενεργήσει το αιτούν δικαστήριο, δραστηριότητα όπως αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της επίμαχης στην κύρια δίκη αιτήσεως χορηγήσεως αδειας, η οποία συνίσταται στην παροχή, έναντι αντιπαροχής, υπηρεσίας υποδοχής επιβατών σε σκάφος, προς περιήγησή τους σε πόλη μέσω υδάτινης οδού για εορταστικούς σκοπούς, δεν συνιστά υπηρεσία «στον τομέα των μεταφορών», υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, εξαιρούμενη από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/123 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει την εκ μέρους των αρμοδίων εθνικών αρχών χορήγηση αδειών απεριόριστης διάρκειας για την άσκηση δραστηριότητας όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ενώ ο αριθμός των αδειών που χορηγούν προς τούτο οι ίδιες αυτές αρχές είναι περιορισμένος για επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος.
- 3) Το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/123 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε μέτρο, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο εξαρτά τη χορήγηση αδειας προς άσκηση δραστηριότητας, όπως η επίμαχη στην υπόθεση C-341/14, συνιστάμενης στην εκμετάλλευση οίκων ανοχής με βιτρίνα, διά της εκμισθώσεως δωματίων για τμήματα της ημέρας, από την προϋπόθεση ότι ο παρέχων τις υπηρεσίες αυτές είναι σε θέση να επικοινωνήσει σε γλώσσα κατανοητή στους λήπτες των εν λόγω υπηρεσιών, εν προκειμένω τις ιερόδουλες, εφόσον η προϋπόθεση αυτή είναι κατάλληλη για τη διασφάλιση της επιτεύξεως του επιδιωκόμενου σκοπού γενικού συμφέροντος, δηλαδή της προλήψεως των συνδεομένων προς την πορνεία αξιόποινων πράξεων, και δεν βιάει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του σκοπού αυτού, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

⁽¹⁾ EE C 339 της 29.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 1ης Οκτωβρίου 2015 — Electrabel SA και Dunamenti Erőmű Zrt κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-357/14 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις χορηγούμενες από τις ουγγρικές αρχές υπέρ ορισμένων παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας — Συμβάσεις αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας συναφθείσες μεταξύ δημόσιας επιχειρήσεως και ορισμένων παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση με την οποία οι ενισχύσεις κρίνονται ασύμβατες με την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή τους — Έννοια του «διαδίκου» που μπορεί να ασκήσει αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου — Προσχώρηση της Ουγγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Κρίσιμη ημερομηνία για την εκτίμηση της υπάρξεως ενισχύσεως — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Πλεονέκτημα — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Μέθοδος υπολογισμού του ποσού των εν λόγω ενισχύσεων)

(2015/C 381/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσίουσες: Electrabel SA και Dunamenti Erőmű Zrt (εκπρόσωποι: J. Philippe, F.-H. Boret και A.-C. Guyon, avocats, P. Turner QC)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και K. Talabér-Ritz)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Υποχρεώνει την Dunamenti Erdőmű Zrt. να φέρει, επιπλέον των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Electrabel SA φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 329 της 22.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 1ης Οκτωβρίου 2015 [αίτηση του Conseil de prud'hommes de Paris (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ο κατά Bio Philippe Auguste SARL

(Υπόθεση C-432/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Αρχές της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και στην εργασία — Άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α' — Διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας — Συγκρισμότητα των καταστάσεων — Καταβολή αποζημίωσης λόγω λύσης σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου ως αντιστάθμισμα για την επισφαλή κατάσταση στην οποία περιέρχεται ο μισθωτός — Αποκλείονται οι νέοι που εργάζονται κατά τη διάρκεια των σχολικών ή πανεπιστημιακών διακοπών τους)

(2015/C 381/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil de prud'hommes de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ο

κατά

Bio Philippe Auguste SARL

Διατακτικό

Η αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ηλικίας, η οποία έχει κατοχυρωθεί με το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συγκεκριμενοποιηθεί με την οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στην αρχή αυτή η διάταξη του εθνικού δικαίου η οποία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, προβλέπει ότι η αποζημίωση λόγω λύσης της σύμβασης, η οποία καταβάλλεται ως συμπλήρωμα του μισθού κατά τη λήξη της ισχύος σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου όταν η εργασιακή σχέση δεν συνεχίζεται με τη μορφή σύμβασης εργασίας αόριστου χρόνου, δεν οφείλεται στον ενδιαφερόμενο στην περίπτωση που η σύμβαση έχει συναφθεί με άτομο νεαρής ηλικίας για χρονικό διάστημα που αποτελεί μέρος των σχολικών ή πανεπιστημιακών διακοπών του.

⁽¹⁾ EE C 431 της 1.2.2014.